

[Weikop.]

dan det vil gå med det, men jeg mener ikke, at magistraten har forsømt noget. Jeg skal imidlertid ikke komme ind på kommunaldebate her; jeg mener, at dette hører hjemme i Københavns borgerrepræsentation og ikke i det høje folketing. Men jeg synes nu alligevel, at det ærede medlem hr. Rager overvurderer sin indflydelse i Københavns borgerrepræsentation, og jeg kan måske til oplysning for dem, der ikke ved det, oplyse, at det radikale parti i borgerrepræsentationen har 2 medlemmer, det ærede medlem hr. Rager og et medlem til, af 55.

Jeg skal så gå over til det, som jeg ville tale om, nemlig priser og avancer. Det er noget, der har været drøftet meget indgående her i folketinget, og jeg ved meget vel, at tusindvis af stræbsomme næringsdrivende, som til daglig kæmper mod stigende udgifter og søger at holde hovedet oven vande, klart forstod, at den tale, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) holdt under åbningsdebatten, betød, at avancerne skulle bruges som skræmmebillede overfor den arbejdskare, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) talte til og for. De, der hørte denne tale, måtte få indtryk af, at avance skulle opfattes som fortjeneste, endskønt alle og enhver burde vide, at bruttoavance er en ting og nettoavance, fortjenesten, noget helt andet.

Trods denne — jeg må næsten sige noget hadefulde — indstilling overfor avance, som socialdemokraterne har givet udtryk for, vil jeg dog gerne henstille til den højtærede finansminister at ophæve avancebestemmelserne i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Disse bestemmelser kom jo ind i loven for at hindre, at de erhvervsdrivende kunne lægge afgifterne på de varer, de havde på lager, og derved opnå en ekstra fortjeneste. Ingen har længere en sådan mulighed, og derfor er det efter min opfattelse helt urimeligt, at de erhvervsdrivende, der forhandler de pågældende afgiftspligtige varer, ene af alle erhverv skal have monopoltilsynets tilladelse til at forhøje de pr. 1. marts 1955 beregnede bruttoavancer.

Og hvis finansministeren eller andre skulle mene eller tro, at tekstilbranchen, det være sig tekstilindustrien, detailhand-

lere eller grossister, har haft en indtjening, der kan bære de øgede udgifter, så gør man sig skyldig i en stor fejltagelse. Tekstilomsætningen falder, produktionen falder, importen falder, men omkostningerne stiger. Siden marts har arbejderne og funktionærerne fået to dyrtidstillæg, butiksløjen er på grund af vor lovgivning steget med fra 5 til 25 pct., brændselspriserne med 30 pct., benzinprisen med 20 pct., papirprisen og meget andet er steget siden dengang. Jeg skal i denne forbindelse også pege på den store udgift, som renten betyder for mange firmaer, og det er ikke småting, det drejer sig om. Fornylig offentliggjorde et aktieselskab her i byen, der driver detailhandel, at dette selskab pr. 1. september havde investeret 463 000 kr. i afgifter, og selskabet regner med, når lageret udelukkende består af afgiftspligtige varer, at ville have investeret 1 mill. kr. i afgifter. Hvis selskabet blot skal betale den samme rente, som finansministeren betaler, betyder det en årlig udgift på ca. 70 000 kr., og dertil kommer jo noget helt andet, nemlig, at penge er meget vanskelige at få fat på.

Er der mon nogen, der herefter tror, at industri og handel kan bære disse udgifter selv? Ja, var der tale om en omsætningsfremgang, så var der vel muligheder, men ved rivende tilbagegang i omsætningen er det ganske udelukket. Til belysning af indtægtsforholdene indenfor f. eks. trikotage- og manufakturhandelen vil jeg gerne henvise til Københavns kommunes statistiske månedsskrift, hvoraf det vil ses, at samtlige selvstændige erhvervsdrivende i København i årene fra 1949 til 1953 har haft en gennemsnitlig indtægtsstigning på 19 pct., medens trikotage- og manufakturhandlerne har haft et fald i den samme periode på 6,4 pct., samtidig med at forretningspersonalet har haft en indtægtsstigning på 28,3 pct. og lærlingene på 49,7 pct. Jeg synes, disse tal viser, at tekstilhandelen allerede i 1953 stod overfor en indtægtsnedgang, og med den nedgang i omsætningen, der har fundet sted, og som fremover må forventes, vil indtægtsnedgangen givet fortsætte.

Nu ved jeg ikke, i hvilket omfang der af fabrikanter, grossister og detaillister er indhentet tilladelse hos monopoltilsynet til